

KOPŘIVA 19 letá

Po vzniku Klubu mladých v roce 1981 se činnost vcelku slušně rozběhla.

Dramaturgie klubu se od samého začátku snažila o co největší pestrost od tanečních diskoték, filmových představení, besed horolezců, cestovatelů a sportovců, poslechových diskoték, písničkářských koncertů, k divadelním představením a také i vlastním akcím recesního charakteru. V roce 1982 se podařilo založit vlastní divadelní soubor s názvem ŠOK. U jeho zrodu stáli mimo „klubáky“ také Ing. Jan Socha ze Štramberku a dnes již nežijící divadelní režisér Bohumil Matula z Lubiny.

Myšlenka založit vlastní přehlídku zrála postupně jak v tehdejší klubové radě tak i samotném divadelku ŠOK. Především byla snaha vytvořit přehlídku nepostupovou, otevřenou divadelním souborům, jak amatérským tak profesionálním, ale také otevřenou nejrozličnějším divadelním směrům. Rozborové semináře postrach mnoha divadelních přehlídek, jsme cítili především jako povídání o hře, a také o určité nabídce, kde se může soubor směřovat a ne jednoznačná devastující kritika běžná na mnoha přehlídkách. Proto výběr besedujících a také porotců vybírajících cenu za tvůrčí přínos a cenu za nejlepší herecký výkon nebyl nikterak jednoduchý a vždy pro organizátory uspokojivý.

První ročník startuje v lednu v roce 1987.

Po odřeknutí několika souborů a zajištění rovnocenných přehlídky nakonec proběhla. V představení divadla jednoho herce (DJH)

Pan Theodor Mundstock v podání Jaroslava Achaba Haidlera, kdy má téci voda, praská v M-klubu „požární voda“ a tak část pořadatelů směřuje živel všemi možnými prostředky do odpadu toalet. Představení přes tuto pohromu zdárně doběhne do konce. Pražský mim Petr Turek nastupuje a Kopřiva pokračuje dál. V sobotu přichází diváků méně, ale vše jede dál.

Mezi odměněné patří Štúdio 77 ze Spišské Nové Vsi s kabaretní hrou Adam a Dáma a brněnský Cylindr s groteskou v jazzovém rytmu TRUST, mapující především politický fanatismus národů.

Následující Kopřiva 1988,

tentokrát až v březnovém „méně nebezpečném termínu“ přináší již představení domácího ŠOKu a také ještě větší participaci souboru na celém projektu. Pokračuje nastoupená cesta DJH a malých divadel.

Cenu za tvůrčí přínos si odváží štíka festivalu Gratys, syn a spol. svým velmi akčním vystoupením plné parodie, absurdnosti a recese, umocněné silným temporytmem ve hře Záhadná smrt Anny Kolečkinové. Cenu hlavní (hlasování diváků) odváží opavský herec Petr Vaněk za tragikomické monodrama N. V. Gogola – Bláznovy zápisky.

V březnovém termínu 17.-18.3.1989

klubáci připravili již 3. ročník Kopřivy. Na tento ročník přijíždí poprvé soubor rekrutující se z posluchačů divadelních škol – Divadelní studio DAMU. Improvizaci a citlivé reakce na atmosféru v hledišti prezentuje pražský soubor Vizita a tak získává cenu diváků. Po dvouletém čekání se objevuje také konečně, Ochotnický kroužek Brno ve velmi silném až mrazivém představení Matka režiséra J. A. Pitínského. Hra se poprvé uskutečňuje mimo M-klub v Anexu Měnv a také dostává od poroty cenu za tvůrčí přínos. Divadlo jednoho herce (DJH) zastupuje opět opavský Petr Vaněk ve

hře Didiera Kaminky Osamělost fotbalového brankáře. Třetí ročník se setkal s velkým zájmem diváků, klub byl neustále plný a atmosféra zrozená v minulých ročnících naplněná pohodou, přátelstvím a „dobrým“ fandovstvím opět zavládla na Kopřivě.

Další ročník, tentokrát již čtvrtý (r. 1990)

patří svou polistopadovou atmosférou mezi výjimečné.

Všichni jsou si podstatně blíží, ať pocházejí z Čech, Moravy či Slovenska a neřeší pomlčku, znaky, a cizojazyčné nápisy na institucích. Ve výběru mj. opět nechybí DJH v podání Miroslava Částka, pantomima souboru B B DUC. Divadlo Vizita tentokrát odváží jak cenu diváků, tak cenu za tvůrčí přínos. Jediným zástupcem ze Slovenska je soubor DISK z Trnavy. Přehlídka je též doplněna poprvé filmem Tomáše Vorla - Pražská pětka.

Přípravou, ale i produkcí Kopřivy se spolehlivě ujímá kolegyně Dáša Rysová po údajném „selhání“ zubů, tehdy ještě vlastních Jirky Cachnína.

V pátém ročníku (r. 1991)

se mění témata, předlistopadová již nejsou aktuální a hledají se jiná.

Ale Kopřiva se stala místem setkávání divadelníků, dalších fandů, inspirační studnou s perfektní atmosférou, a proto roste dál...

Salome slovenské herečky Jany Bittnerové a poručík Gustík Vladimíra Štancela (DJH) diváky nezaujme. Ani v dalším představení s předrevoluční tematikou Dnes Naposled Břetislava Rychlíka z brněnského Hadvadla se situace nemění. Hlavní cenu si odváží 4. ročník brněnského JAMU za představení Večer tříkrálový a cenu za nejlepší herecký výkon Miroslav Etzler (rovněž 4. ročník JAMU) za ztvárnění hlavní postavy ve hře Stenotypisté.

Domácí ŠOK ve hře svého režiséra Petra Orsága předvádí sice krátkou, ale vrchovatě naplněnou hru s množstvím témat s výborným temporytmem a nutící diváky po zakončení ještě dlouho přemýšlet. Klubové divadlo dostalo po zásluze od poroty cenu za tvůrčí přínos.

Šestý ročník Kopřivy (1992)

se posouvá ještě o jeden měsíc na konec dubna.

Tento rok se daří „postavit“ pestrou přehlídku. První den začíná domácí ŠOK ve filosoficky laděné hře Poutník. Možnost zavzpomínat si na doby ze školních lavic a navíc zazpívat písničky legendárních Beatles spolu s hradeckým Drakem nabídlo stejnojmenné představení. Metrodrama „Podzem“ demonstující dnešní nešvary zahrál pražský soubor Ponorka z Branického divadla společně s kapelou UŽ JSME DOMA.

Druhý den přehlídka pokračuje dobře zpracovanou a také kvalitně zahranou scénickou groteskou II. ročníku JAMU nazvanou Neuvěřitelná skutečnost.

Petr Vaněk, herec, režisér ale i technik a výtvarník přijíždí s brilantní převlekovou komedií Ohňový večer švýcarského mima Emila Steinbergera. Poprvé diváci vidí Bratislavské divadlo Balvan ve výtvarném projektu Tanec Hypochondra. Vynikající amatérský těšínský soubor Teatr I. M. Schmauza vzniklý z legendárního TEATRZYKU se představuje ve hře Franze Kafky Venkovský lékař, režiséra Janusze Klimszy.

Hezké ceny manželů Klapetkových z Olomouce udělili diváci a porota Petru Vaňkovi za představení Ohňový večer a hře Beatles Jozefa Krofty v podání hradeckého Draku.

Další ročník, tentokrát již sedmý (1993)

vyznívá některým hercům málo optimisticky.

Zvýšená náročnost vystupujících souborů jak na prostor, tak i technické vybavení nás nutí ke stěhování z Klubu Mladých, později NORY kde vyrostla, do Kulturního domu. Ale, jak se to i stává chystané představení polské Sceny plastyczne, slovenského divadla Úsměv, Céčka ze Svitav a českobudějovického Studio Dell'Arte se nepodařila z různých objektivních i míň objektivních důvodů na straně vystupujících uskutečnit.

Uskutečněná představení byly často velmi „hledající“. Hra Petera Sherhaufera Neviditelný spratek v podání Daniely Zbytovské snažící se odkrýt naše nitro a jeho tužby působila dosti zdoluhavě a poněkud schématicky. V svěží osobité loutkohře Jak se hledají princezny se Divadélku Bořivoj se podařilo komunikací, ale i značným nasazením, vytvořit kladnou odezvu u diváků, a tak si vybojovat cenu diváků. Klauniáda Bluff studentů 4. ročníku JAMU –STUDIA MARTA byla slušně zahraná, ale z produkce JAMU určitě patřila k těm slabším představením.

Představení přerovského divadélka Šmíra a Ostravské Pohody byla málo přesvědčivá a nevždy dotažená.. Naopak Kejklíř Ludka Richtra na motiv pohádky bratří Grimmů zaujal, svou zajímavou scénou, kvalitním výkonem a velkou komunikací s publikem. Mirek Lopatka, brněnský herec zakladatel Nepojízdné housenky předvedl metafyzickou koláž POUŤ. V hledání godotovské ale i chaplinovské bytosti hledá, trpí i umírá, sdělení je někdy naznačené, nedopovězené, ale přesto silné, působivé o bídě lidského těla, bídě lidské duše, o bídě člověka.

JUMPING HAMADA pardubický soubor inspirující se pohybově tanečním stylem „búto“ a petrohradským Děrevem upoutal a také od poroty obdržel cenu z a herecký výkon.

Budějovický soubor Studio dell Arte zahajuje již osmý ročník (1994) opět v dubnovém termínu. Tento ročník byl skutečně prošpikovaný velmi zdařilými výkony Hradeckého Draku, polského teatru Iluziji, divadla Vpřed (především Davida Vávry), a také Jana Potměšila divadelního spolku Kašpar (cena za nejlepší herecký výkon). Pro mě osobně byly největším zážitkem „MYSTERIA BUFFA“ Vladimíra Marka (dříve Drak, později Divadlo Na Zábradlí)

Jeho představení to byl velmi silný a osobitý loutkoherecký koncert nevyhýbající se závažným tématům lidského bytí. Samotné představení mi připomnělo jedinečného P. Oslzlého ve stejném tématu před několika lety v M-klubu. Mysteria i přes výpadek techniky, kdy shořel světelný pult, obdržela cenu diváků.

Tento ročník byl však, dle názoru tzv. místních divadelních kritiků jak z Kopřivnice tak i Příbora nepodařený a divadlo je v krizi. Nutno podotknout, že Luděk Richter, divadelník, kritik a šéf poroty přehlídku ocenil a o krizi divadla dle něho nejde.

Kopřiva v dubnu roku 1995 je již 9. ročníkem.

Na přehlídce jsou zastoupeny, jak loutkárný (Čmukaři, Studio dům, Continuo, „Céčko“, Naivní divadlo), pohybové divadlo (Leen teatro, Teatr novovo fronta, tak malé formy (Pohoda), ale i téměř „cirkusový“ projekt (Studio dům) či výtvarně-scénický projekt (Josef Daněk). Přes výpadky v podobě nepřijetí sudoměřických Tatrmanů či pozdní příjezdy některých se program podařil naplnit. Snová pocitová

imaginace o hledání ,potkávání a strachu Leen teatra a hlavně expresivní změť scén a příběhů současné ruské existence Teatru novovo fronta byly lahůdkou a pro některé i silným šokem.Bez větší odezvy se setkala představení svitavského „C“. Rozpačitý výkon předvedla ostravská Pohoda. Představení Continua , Čmukařů , ale i projekt Josefa Daňka měli slušný ohlas a líbily se. Typicky provázkovsky zpracovaná feerie (scénář a režie Eva Tálská) to byly Svatbičky Studia Dům. Vitální představení se spoustou nápadů , výborné výkony, střídání cirkusového vystoupení s lidovým loutkařstvím diváci ocenili a soubor suverénně zvítězil a obdržel hlavní cenu .

Divadelní setkání, tentokrát jubilejní desátý ročník proběhl 19.4.-20.4. 1996.

Páteční podvečer zahajoval osobnost slovenské pantomimy Miro Kasprzyk .V bloku nazvaném Mimoalbum rozesmát, pohladit , ale i vtáhnout do “ přehlídkové“ atmosféry.

Dekadentní divadlo Beruška svou improvizací , stejně jako pražské tanečně-pohybová formace Leen Teatro příliš nezaujala.

Vsetínský, později Svitavský loutkoherc Matěj Šefrna přiváží s Hudebním divadlem ze Svitav Bajaju. V pohádce o udatném rytíři se mu podařilo proslunit posledním představením pozdní večer prvního dne. Po vlastním programu hraje kapela nejen k poslechu Jazz Angeles.

Nesmrtelný příběh Pinokia (režie Petr Nosálek) hraný v polštině katovického souboru Ateneum, nadchne nejen děti, ale i dospělé a odváží si cenu za tvůrčí přínos.

Vířa Marčík , odchovanec Václava Martince , jako vždy zapojuje mnoho diváků na kopřivě a jeho herecký koncert je oceněn v divácké soutěži.

Cenu za herecký výkon si odváží slovenský herec Peter Butko především za zlidštění loutky v nevšedním „kuse“ Zahalmi na motivy cikánských legend.

Mnohokrát oceněné představení J.A. Pitinského Sestra úzkost Dejvického divadla bylo skvělé , ale i velmi těžké představení. Rovněž také potvrzuje ,že témata divadlům nechybí .

Závěr večera a přehlídky obstarává svěží scénická škytavka Průběžná O(s)trava krve ostravské Arény.

10. ročník se podařil připravit dosti pestrý a účastí slovenských protagonistů a katovického Atenea již mezinárodní charakter. Diváci se sjíždějí nejen z Moravy , takže velká účast , mladý věkový průměr jsou nadějí do příštích let.

Na již jedenáctém ročníku Kopřivy

je snahou více obohatit kopřivu o další doprovodné programy. V přestávkách vystupuje kopřivnický písničkář Karel Polach, ve vestibulu je nachystána výstava plakátů a fotografií Osvobozeného divadla, slibované filmové dokumenty se však nedaří zajistit. Na festival v tomto roce příjíždějí v prvním dni Studio Dům s komedií dell' arte Arlekino vévodou bretaňským, Babkové divadlo Žilina s Tatkem Ubu velmi působivá tragikomedii s vazbou na tehdejší situaci na Slovensku a CD 94 s Cesta kolem světa za 80 dní s velmi hravou a líbivou hrou, silně okořeněnou hudební složkou.

Druhý den pokračoval Čechovovými miniatúrami Keď muži plačú Commedie Poprad ,surrealistickou pohádkou pro dospělé Ohně Ohnivé bratislavských Gunagu , velmi silným výtvarným představení KOMETA polského elitního autora Bruno Schulze v podání Teatr im. mjr. Szmausa /cena za inspirativní přínos/ .Závěr večera pak patřil inscenaci Pomsta ruské sirotky brněnského Pro100r.

Pro mizivě hrstku diváků bylo zážitkem představení Janusze Klimsze, nynějšího uměleckého šéfa NDM. Výtvarná variace sklídila „podobný“ minusový ohlas jako loňská Pitinského Sestra úzkost, která však nebyla kritizována nahlas z důvodu mnoha ocenění.... Je smutné, že jména jako, Čep, Zahradníček či Durych a Shulze nezaujaly ani lidi od „fochu“ středoškolské učitele a další...Nelze jím to vyčítat, neboť se nenašel někdo, kdo by je k těmto autorům přivedl. Zřejmé je, že mediální masáž lidí neznalých dělá své....

V roku 1998

získává festival druhý hrací prostor v kině Puls .Pro vlastní organizací je to velký přínos kdy časy přípravné, byly noční můrou festivalu.

Dramaturgie se ubírala v prvním dnu k pantomimě bez masek a kostýmů (Divadlo Luks-pout), pantomimě naopak s maskami ,loutkami (Noryuki Sawa-Forest),dále poněkud konvenčnímu pojatému Cyranovi Divadla Studna a v neposlední řadě k velmi volnému představení Una Lama Zoo složeného z bloků básní, rytmů a tanců studentů DF JAMU Brno. Druhý den přijíždí slovenský vynikající soubor Teatro Tatro s hrou O stvoření světa pro děti , polský soubor Teatr ATI Myszkow s inscenací The Secret mapující naší chaotickou civilizaci a Vladimír Hauser z Divadla Husa na provázku hostuje s inscenací Autobus na lince 21.V excelentním vystoupení plného komických situací, dojetí i černého humoru hraje 8 svérázných postav . Divadlo jednoho herce je i další hra o knížeti Gradaboři Stará pověst v podání Dominika Tesaře z Divadla Kvelb.

Poslední divadelní kus celé přehlídky Rumiště byl příběhem dvou bezdomovců žijících na svém útulném smetišti . Hra hradištské Facky byla směsicí pantomimy, tance a hudby .

Tento závěr se skoro neudal, byl totiž velmi ohrožený nenadálým „zarděnkovým „ onemocněním hlavního protagonisty- bezdomovce, který Rumiště odehrál i s touto pro muže „zákeřnou chorobou.

Na festivalu se nejvíce líbil Les japonského mima a loutkoherce Noryuki Sawy(cena diváka) . Cenu za umělecký přínos si obdrželi studenti DF JAMU a cenu za herecký výkon Vladimír Hauser z Husy na provázku .Přehlídka , která akcentovala divadlo v roce 1998se podařila zvládnout bez skluzů. Diváci si pochvalovali besedy a semináře , které tradičně vyplňují přestávky.

V pátečním večeru či spíše v sobotním ránu bavil zbylé diváky vsetínský jazzový ansámbl Jezevčík.

Kopřiva 1999 a to již 13. ročník

byla ve znamení pohybových divadel. V pátek startuje v silně expresivním projektu V e zlomku neživota pohybově výtvarné divadlo Lalofobia. Frederyka Smetanová spolu Michalem Lázňovským realizují v Kopřivnici i francouzsko – český projekt Divadla na Voru Zakletý úsměv. Tento hudebně – poetický pořad vycházel z poezie Bohuslava Reynka a Františka Halase. Bohužel tentokráte nezaujme ani porotu... Jediný zahraniční soubor bratislavská Stoka pokračuje v pátečním bloku hrou Óda na Mc World kritizující chování pracovníků médií.(televizní komerci).Závěr pátečního hlavního programu obstarává známé Continuo s pouličním a hodně snovým představením Křídla ryb.

Páteční(kapely Majerovy brzdové tabulky,Modrooké děti, Mahoňadro) ,stejně jako i sobotní (Lampa Quartet) doprovodný program je produkován společně s Norou . V přestávkách jsou k vidění Krátké filmy ve spolupráci s místními tvůrci.

Sobotní odpoledne začíná poněkud nezvykle mírně depresivní hrou pastička ostravské divadla V soukolí. Ostravské Taneční divadlo Zóna přivezlo druhý program ,hezkytanečně výtvarný projekt Sen. Na každé přehlídce „tradiční“ dětské představení přichází tentokrát s brněnskou pantomimickou skupinou Genest hrající biblického Ezechiela a s příběhem dvou naivních bláznů. Toto představení získává jasně cenu diváka .

Posledním kusem sobotním a vůbec festivalovým je komedie Zojčin byt studentů DAMU. Ruský režisér Sergej Fedotov nezklamal a jeho metody slavily opět úspěch. Představení obdrželo cenu za tvůrčí přínos a Lenka Krobotová navíc odváží cenu za herecký výkon.

V pořadí již čtrnáctý ročník festivalu Kopřiva

je nachystaný 14.4-15.4 2000.

Nelehkou úlohu prvního vystupujícího připadla brněnskému Vlastnímu divadlu neslyšících. Tento soubor při DF JAMU předvedl osobitý a nápaditý výtvarně-pohybový projekt režisérky Zoji Mikotové Genesis na motiv 1. knihy SZ . Petr Nikl zajímavá osobnost , výtvarník a performer v současné době nás reprezentující na světových akcích předvedl „své“ výtvarné divadlo. Hudební divadlo Svitavy loutkoherecký soubor přiváží Tolkienova Pána prstenů místo avizovaného ještě nehotového Fausta Velký úspěch sklízí poslední páteční one-man opera o lovcích LIŠÁK JE LIŠÁK brněnského zpěváka Petra Váši.

Páteční podvečer a večer je protkáno opět krátkými filmy .Hudební závěr dne obstaraly brněnští Cymbelín, a ostravský Pohon.

Druhý den začíná taneční produkci C- DANCE Ústí n Orl. choreografky Evy Veverkové nazvané Všechno má svůj čas.Tanec , pantomima a drama v multi – mediálním zpracování to je projekt Chržešcijaňskieij fundaciji THE RAIN FOREST, mapující dva světy, jejichž harmonie a krása se změnila v disharmonii, neklid a strach.

Pro děti byl určen Trpasličí cirkus Klaunského divadla MIMO z Ostravy. Režisér a scenárista David Drábek připravil ve Studiu Hořící žirafy dramatický žert při kterém „ožily“ pokrmy ze švédského stolu. Jako poslední odehrál místní soubor Přibližně hru amerického dramatika Arthur Kopita Tatínku ,ubohý tatínku..

Hlavní cenu festivalu si nakonec odvezlo Studio Hořící žirafy za konverzační komedii Švédský stůl a cenu za tvůrčí přínos si „vymluvil“ Petr Váša za svou one man operu Lišák je lišák. Cenu za herecký výkon porota neudělila. „Kopřivoví mentoři“ se jako už vícekrát pozastavovali nad klesající úrovní diváctva, které aplauduje i podbízejícím inscenacím. Nutno podotknout ,že publikum na Kopřivě, již tehdy bylo velmi kultivované a kriteria jeho budou vždy trochu jinde.

Festival byl vyplněn opět krátkými filmy, v předsálí vystavovali fotografové Jindřich Streit a Jaroslav Prokop. Hudební tečkou bylo vystoupení pražské kapely Vltava v CO krytu.

Rok 2001 a tedy již 15. ročník

byl dosti rozmanitý ,Slovensko zastupovalo Teatro Tatro z Nitry, divadlo Piki Pezinok, Japonsko loutkoherec Noriuki Sawa a mistryně japonského tance Hanako Azuma a domácí Činoherní studio Ústí n.l., David Prachař a Pavel Fajt ,Víta Marčík a třinecká Temperka. Značná kolektivní improvizace Činoherní studia nasazuje laťku.Další projekt trojice Nebeský-Prachař- Fajt Hamlet part 2 je dynamizované rytmické představení plné tanců a převleků. Poslední páteční představení Teatra Tatra Bianca B raselli –Dáma s dvěma hlavami s se odehrává po zapadnutí

maringotky ve vestibulu KD. Jarmeračně srdceryvný příběh velké lásky a smrti je v jejich podání dováděním, gejírem Vtipu. Po zásluze dostává dvě ceny(diváka a za herecký výkon).

Večer je pak zakončen funkovým koncertem holešovské kapely Chorchestru.

Druhý festivalový den rozbíhá pezinocké divadlo PIKI s akčním a komunikativním Paskudáriem určeným především dětem (cena za umělecký přínos). Třinecká Temperka realizuje svůj kus Pravdu o mé rodině.

Podvečerní program zaplňuje novým projektem Mysteria buffa častý účastník Víťa Marčík. Víťa tradičně nese určité poselství, výzvu k zamyšlení a také baví publikum.

Japonský večer je zahájí tanečnice Hanako Azuma svůj autorský projekt Azuma Ryu a Noriuki Sawa končí hlavní program variací na Shakespeara Macbetha. Na festivalu proběhly kromě tradičních seminářů, projekcí krátkých filmů(kterou vybíral a uváděl Martin Čihák) , výstavy fotografií také workshop (H. Azuma-tanec s vějířem) .

Ostravským Divadlem loutek zahajuje v pátek 19.4.2002 již 16.ročník festivalu a tak trochu předznamenává, že bude loutek hodně... Letošní Kopřiva také mnohokrát nastoluje téma smrti. Ještě ,že nový konferenciér, po velmi osobitém nestorovi Honzovi Horákovi , vloni zaskakující Zlatce Holušové , ostravský herec Vláďa Polák silně odlehčuje svým komediálním zaměřením.

Po velmi zdařilé satirické komedii básníka I.A. Krylova Trumf ostravského Divadla loutek nastupují přece jenom ,(po mnoho let z různých důvodů se nedostavili) sudoměřičtí Tatrmáni.s hrou Zachraňte vojína Kuřátko.Netradiční spojení dvou námětů -Spielbergova vojína Ryana a Hrubínovy pohádky Kuřátko a obilí hýří vtipem a mnoha nápady. Nezvyklý projekt zahráný jak prsty tak živými herci –variací Rostandova Cyrana přiváží hradecké Dno.Hlavní programu pak uzavírá slovenský DS Potoň z Levic expresivní skládačkou obrazů ze života několika mrtvol.

Jiří Konvrzek a kapela III. Zuby, výrazná severočeská bluesová osobnost se svým bandem a kopřivnický D.J. Tygr definitivně uzavírají páteční setkání.

Dvěma různými pohledy na faustovské téma věčného souboje dobra a zla v lidské duši se zabývali jak českobudějovické Studio dell'arte (Faust), tak polský Teatr Banialuka Bielsko –Biala (Medyk). Velmi originální stínohrou Sávitri o stejnojmenné princezně, přiblížilo publiku staroindickou báji Divadlo Líšeň z Brna.

Poslední festivalové představení kladenského souboru V.A.D. v komedii Rozpaky Svatopluka Nováka určitě pobavilo a odlehčilo od frekventovanému kopřivovému tématu roku 2002- tématu smrti...

Jasnou ozdobou přehlídky byl Teatr Banialuka s hrou Medyk .Šlo o velmi sugestivní představení, kde sakrální loutky byli partneři hercům ,ale zároveň s nimi vytvářeli stěžejní postavy . Hra fenomenálního scénaristy a režiséra polské scény Piotra Tomaszuka byla plná dramatického napětí a vizuálních metafor. Diváci a porota udělily 2 ceny , poslední cenu opět odvezlo hradecké Dno.

Festival dotvářely krátké filmy , které vybral a uváděl opět Martin Čihák .“ Kopřivová výstava „ byla tentokrát věnována dokumentární tvorbě Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě.

Následující 17. ročník (2003)

zase zahajuje ostravský soubor Klaunské divadlo MIMO v pěší zóně před KDK.Tentokrát integrovanému souboru, kde kromě zdravých herců vystupují neslyšící a nevidomí herci zdatně sekundují „divadelníci“ DDM a půjčovny Kašpárek v představení plné skečů a žonglérských výkonů určeném nejen dětem.

Babkové divadlo Na razcestí z Banské Bystrice věnující se ve velké míře autorské tvorbě, prezentovalo představení Neplač Anna, osobitý příběh ženy napsaný však mužem..

Již tradiční účastník hradecké DNO „hýřící“ výrazové prostředky loutkového, hudebního a výtvarného divadla předvedli opět velmi silné „dílna“ nazvané Rybstory a Oslík.

Po mnoha letech se v Kopřivnici se především zásluhou DANIELA BRCHELA Z DDM zformovalo U- DIVADLO zastřešující několik souborů. Soubor Bílá Ponožka tohoto seskupení se zhostil zpracování Bradburyho povídky Křičící žena v klubovém prostředí CO krytu velmi zdařile. Čtvrtým a posledním pátečním kusem byl Žart slovenského studentského souboru DS Alterna z Rimavské Soboty. Páteční večer pak graduje energií překypujícím koncertem Trabandu.

Na úvod sobotního odpoledne je přichystán osobitý pohádkový příběh Princ Bhadra a pincezna Vasantaséna STUDIA DŮM, vystavěný jak na komedii dell'arte, tak na prvcích tradičního čínského a japonského divadla. Velmi hezky výtvarně zpracovaná inscenace Teatru polského Lalki i Aktora z Opole přichází na řadu v sobotním podvečeru a je především střetem mýtických legend o Prastaré Matce a reality současné vesnice plné agresivity a frustrace. Divadlo jednoho herce v „úsporném bezkostýmovém“, ale jinak velmi zdařilém a na Kopřivě se často vyskytujícím provedení“ středověkých příběhů Mistero Buffo Daria Fo tentokrát v podání brněnského herce Radima Schwaba, dostává po velkém úspěchu cenu diváka.

Osmé a závěrečné festivalové představení je brněnské provenience souborů Facka a Divadla 7 a 1/2 nazvané Tichá noc aneb klauniáda o vánoční samotě, krutém žertu a komunikaci mezi lidmi i věcmi. Jako doprovodný program probíhají tradiční semináře s porotou v ustálené sestavě Luděk Richter, Miloslav Maršálek a Jiří Hruška a krátké filmy vybrané a konferované Petrem Novotným z VOŠF ve Zlíně. Výstava Člověk v dokumentární tvorbě je opět z dílny opavského Institutu tvůrčí fotografie.

Poslední víkend v dubnu 2004 je tu opět Kopřiva. 18 ročník

začíná působivou hrou Trpitelé vsetínského seskupení Xnědku. V pátečním programu je pohybové divadlo zastoupeno brněnským ateliérem výchovné dramatiky pro neslyšící DIFA JAMU v projektu SEM TAM. Mladý profesionální soubor-Tůlavé divadlo z Trnavy s režisérem s Jakubem Nvotou

Zpracoval s nadhledem, humorem shakesperova Hamleta a za výkon na Kopřivě obdržel cenu diváka. Inscenace Divadla Continuo, plná loutek, masek, cirkusové a akrobatické techniky to byl Circus distown, který byl situován do atria ZŠ Milady Horákové. Díky již „tradičnímu“ zpoždění Continua zahrál se slušným úspěchem místní Vendelín Obraz Doriana Grae.

Páteční večer vrcholí pak koncertem pražské funky-soulové kapely Žáha.

Sobotu rozjíždí špičkový slovenský mim Miro Kasprzyk představením, jak pro děti tak dospělé. Zaujme impovizovanou skeč „na přání“ - navigátorem. Brněnské Hadivadlo prý ne po známosti dostává od poroty (jejíž členem je i Mirek Maršálek z Hadi) cenu za tvůrčí přínos za Top dogs, zabývající se societou top-managerů. V další scéně, tentokrát v kopřivnickém Domě dětí realizovali svou „mírně morbidní“ hru Amatéri Černokosteletí Šviháci. Velkou lahůdkou pro mnohé byl experiment postavený na legendě o svatém Řehořovi a o pokání a odpuštění, které smývá i ty největší viny. Oba představitelé tak si odvázejí cenu za herecký výkon.

Doprovodný filmový program je složen z krátkých filmů minulých ročníků festivalu JEDEN SVĚT. Ve vestibulu byla v tomto "kopřivovém měsíci" byla k vidění výstava fotografií –Adopce na dálku –Indie Leoše Ryšky z Telepace Ostrava. V přestávkách a především v závěru 1.dne pak bavil diváky bluesový hráč Jiří Míža z Rýmařova.

Devatnáctiletá Kopřiva slaví zase na konci dubna.

A sice v pátek 23.dubna ,ale i v sobotu 24.dubna 2005.

První páteční zá(kus)ek zvaný Robinson je z brněnské dílny Divadla Líšeň . Volná adaptace románu Daniela Defoa loutková inscenace Robinson potěšila a mnohé upoutala překrásnými loutkami z dílny brněnského Antonína Maloně. Osobitý tanečně –hudební projekt Ze tmy a ticha o u nás málo známé hluchoslepé Heleny Kellerové přivezla tanečnice ANTONIE SVVOBODOVÁ a recitátorka PAVLA ŠURANSKÁ. Po třetí již v krátké době se mohou setkat s hradeckým DNEM.

V tomto roce přivezli sice "činoherního „ Parise, kterého poněkud jinak uchopili a protkali spousty gagů a komediálních situací. Velmi zajímavě „dramaturgicky postavené“ představení opět vyhrává nejen u diváků ,ale i u poroty.

Slovenské MIMO Divadlo složené s herců předních slovenských scén spolu s kapelou Karpatskí Pastieri představilo svoji poněkud bláznivou , ale i rozvláchnou komedii Hot Line a tak ukončilo páteční divadelní blok.

Závěr večera pak graduje s velkým hudebním objevem valašskomeziříčskou kapelou Docuku.

První sobotní kus Staré pověsti české (pohanská část) projekt režisérky Evy Talské ze Studia Dům byl vlastně experimentem na kterém, se podíleli začínající herci.Představení bylo velkým rituálem , neokázalou oslavou české minulosti bylo naplněno nejrůznějšími žánry, od kramářské písně , kabaretního skeče , rituálního dramatu ,loutkárný,němohry až ke monodramatu a módní přehlídce. Diváky a ani kupodivu porotu toto velmi dobré představení nezasáhlo. Staří známí černokostelečtí Černí šviháci svou naturalisticky pojatou hrou Solné sloupy nenadchli. Polský reprezentant světový soubor Teatr Porywacze cial přiváží pro ctitele pohybového divadla silný kus s názvem TEST. Autorská hra skládající se z několika etud trefně komentovaných citáty na na bílém pozadí scény, sugeruje názor,že naše postoje v dospělosti se příliš neliší od her provozovaných v dětství. Porywacze zahráli skvěle, ale co naplat jejich inscenace byla pro mnohé složitá.... Místní soubor Bílá ponožka v grotesce „JED JSEM,SNĚD SEN“ předvedl zlepšující výkon a zase dosti „povyrostl“ proti loňskému Obrazu Doriana Graye. Velké odlehčením a svěžím výkonem gradoval celý festival v sci-fi komedii Imperium vrací uhlo frýdeckého souboru ING. Moderování se letos po „monopolním“ Honzovi Horákovi, Zlatce Holušové z Boomerangu, ostravském herci Vladimíru Polákovi a kopřivnickém Michalu Greplovi,ujal ostravský televizní moderátor Aleš Juchelka ,který byl pro mnohé velkým ,ale příjemným překvapením.

Na přehlídce byla přichystána i výstava fotografií ostravského fotografa Pavla Zuchnického -Adopce na fotce II .Zakarpatská Ukrajina. Výstava přiblížila život lidí , kteří žijí ze dne na den, kde jejich příjmy sotva stačí na základní potraviny , kde lékařská péče a vzdělání není samozřejmostí.

Mezi doplňující program stejně jako vloni patřily krátké filmy „Ozvěny festivalu JEDEN SVĚT, které pro diváky stejně jako vloni vybrala a uvedla naše vedoucí kina, Radka Korená.

Tradiční sestavu porotců ve složení: Luděk Richter –kritik, divadelník , Jiří Hruška dramaturg Atlantiku, doplnil místo Miloslava Maršálka z Hadivadla, umělecký šéf Městského divadla ve Zlíně Vladimír Fekar.

Pro 20. ročník předpokládáme v dramaturgii slovenské Tůlavé divadlo s hrou plnou písniček Piano rewue aneb pocta V+W , pražské VOSTO5 s produkcí Košičan. Rovněž ,chceme divákům nabídnout nedávno premiérovanou hru J.A.Pitinského SYN.ZIMA. v podání Divadla Petra Bezruče z Ostravy a taktéž představení několikrát oceněné, na které jsme čekali mnoho let a sice BOŽÍ DUHA brněnského DIVADLA U STOLU.

Kopřivnické divadlo bude zastupovat místní Vendelín z DDM . Z Polska doufáme, že přiveze Wierszalin novou hru Piotra Tomaszuka a ze slovenského Partizánského Divadelní sdružení hru Daniila Charmse-Spomienky budoucího starca v režii Jozefa Krasuly .Taktéž mezi pozvanými jsou osobité Buchty a Loutky. Pohybová produkce bude zřejmě naležet sdružení ProART s představením Já už tě nemám rád.

Hudební produkce budou uzavírat jednotlivé dny. V jednání jsou Blues Stations, Trio Pacora a Jana Ružičková & Blues House.

Na festivalu za 19 let se vystřídalospousta šikovných a snaživých organizátorů, divadelníků, později kolegů, kolegyň, produkčních, výtvarníků, techniků, pořadatelů, porotců aj. Bez jejich pomoci, nasazení by festival nikdy nezískal svou ojedinelou atmosféru podmíněnou fandovstvím a zaujetím pro dobrou věc. Zato lze jim jen mnohokrát poděkovat. .Bez velkých pomoci sponzorů by se také přehlídka nedostala, tam kde je nyní. Také nutno ,že bez té „ nebeské “pomoci (pomoci shora) nezměrného pochopení a trpělivosti mé manželky bych jich asi tvořit nemohl...

Jiří Cachnín, produkční a dramaturg